

Amerre most jár

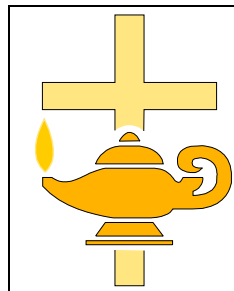
Annyi szívben felébred valami
hívogató vágy: útrakelni egyszer.
Járni, amerre Jézus lába járt.
Látni a Golgotát látó szemekkel.
Hallgatni az olajfák suttogó
beszédét ... azt a titkos, bús beszédet.
A szent helyen, hol imádkozva vérzett,
belenézni a holdas éjszakába.
Ellátogatni Kis Betániába,
mindenüvé, amerre elhaladt.
És lélekben királlyá gazdagodni
a szent, ezeremlékű út alatt.

Nekem ez a vágy idegen maradt.
Más volt a vágyam: Nőtt... növekedett...
lett belőle sóvárgás, akarat,
követelés: egyedül arra menni,
amerre Jézus lába most halad.

Nem von a régi csodák földje.
Új csodák életföldje vár.
Feltámadást, erőt ujjongva hirdet
a százvirágba zsendülő határ.
S az élő Krisztus feltámadva jár.
Magyar nyomort gyógyít. Édestestvérem
vak szemét nyitja színre, fényre meg.
S bár útait szememmel el nem érem,
a lelkemen sejtésük átremeg.

Mért mennék messze, idegen vidékre
keresni, földi útja merre vitt?
Most akarom a lépteit követni:
az élő Krisztus élő lépteit.

Túrmezei Erzsébet

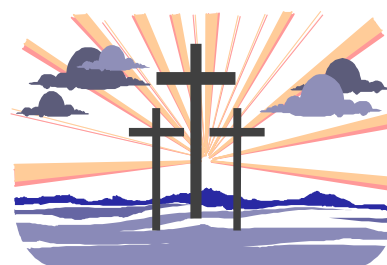

EVANGÉLIUMI PÜNKÖSDI KÖZÖSSÉG
„ELSŐ SZERETET” GYŰLEKEZETE
5741 KÉTEGYHÁZA, Úttörő u. 95.

Lelkipásztor: **Fábián Tamás**
Mobil telefon: 06 70 311–6240
www.elsoszeretet.hu

GYŰLEKEZETI HÍRADÓ

2010. ÁPRILIS HÓ 4. SZÁM

Márk 15, 37-39.

„Jézus pedig nagy fennszóval kiáltván kibocsátá lelkét. **És** a templom kárpítja fölétől aljáig ketté hasada. **Látván** pedig a százados, a ki vele átellenben áll vala, hogy ekként kiáltva bocsátá ki lelkét, monda: Bizony, ez az ember Isten Fia vala!”

János 20, 1-10.

„**A** hétnek első napján pedig jó reggel, a mikor még sötétes vala, odaméne Mária Magdaléna a sírhoz, és látá, hogy elvétetett a kő a sírról. **Futa** azért és méne Simon Péterhez és ama másik tanítványhoz, akit Jézus szeret vala, és monda nekik: Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették őt. **Kiméne** azért Péter és a másik tanítvány, és menének a sírhoz. **Együtt** futnak vala pedig mindketten: de ama másik tanítvány hamar megelőzé Pétert, és előbb juta a sírhoz; **És** lehajolván, látá, hogy ott vannak a lepedők; mindazáltal nem megy vala be. **Megjőve** azután Simon Péter is nyomban utána, és beméne a sírba: és látá, hogy a lepedők ott vannak. **És** a keszkenő, amely az ő fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyöltve egy helyen. **Akkor** aztán beméne a másik tanítvány is, a ki először jutott a sírhoz, és lát és hisz vala. **Mert** nem tudják vala még az írást, hogy fel kell támadnia a halálból. **Visszamenének** azért a tanítványok az övéikhez.”